

Fa 20 anys al Celsona llegiem...

Recordant Ràdio Solsona - Celsona Informació número 371 del divendres 2-7-2004

Ramon Gualdo, ja abans d'anar a la mili era tot un professional de la ràdio

A cinquanta anys de Ràdio Solsona: "Aquí radio Solsona. Viva España y Viva Franco"

Ara fa 50 anys, una colla de solsonins il·lusionats van decidir tirar endavant una emissora de ràdio. Eren uns altres temps. La televisió formava part encara de la ciència ficció, però la reina indiscutible era la ràdio, que omplia de veus i música les llars.

L'emissora va néixer l'11 de març de 1952, en un local particular del Jaume Serra i Jounou. El president d'aquesta societat en va ser el Joan Roure i Jané, que inicialment n'assumí la direcció.

La societat va restar formada, a més, amb el Joan Tarrés Fusté, el Jaume Serra Jounou, el Miquel Flores Flaquer, Antoni Cots Pla i Josep Rafart Baró.

L'equipament amb què va començar era ben senzill, i pot semblar que de poc valor, però per l'època, era tota una empresa: un amplificador valorat en 4.000 ptes, un micro de 800 ptes, un peu de 300 ptes, un cable de 250 ptes, un pic-up de 1.000 ptes i l'emissora de 500 ptes; tot això descriu minuciosament l'acta de constitució de Ràdio Solsona.

Els estudis de l'emissora es van situar de bon començament a la casa del Jaume Serra Jounou. Més endavant, van ser al carrer de Sant Josep i, finalment, al primer pis del núm. 6 del carrer Castell.

La potència era d'uns 60 W, amb un abast de 10 kms. i una longitud d'ona de 215 metres

La programació era tant en directe com enregistrada. Al començament només emetien els matins, però l'èxit dels programes i la col·laboració de la gent va fer que s'ampliés la graella de programes fins a les tardes i els vespres. A les vigílies de festes, l'alcalde s'adreçava als solsonins a través de l'emissora. L'idioma que es feia servir era el castellà. No obstant, es permetia alguna secció en català, com les poesies i els fragments d'obres en català. D'aquí va néixer el grup de Teatre de Ràdio Solsona, dirigit pel Ramon Besora.

El Ramon Gualdo explica una anècdota curiosa; resulta que un any va venir a Solsona el torero Mario Cabré, per participar en una cursa de braus que feien per la Festa Major. Convidat per l'emissora de Ràdio Solsona, va accedir a ser entrevistat, però abans de començar, va demanar: "Que arriba gaire lluny, aquesta ràdio?". Els locutors li van dir que ben just agafava la comarca i prou. Aleshores, el Mario va respondre: "Doncs, com que no ho sabrà gaire gent, podem parlar en català tranquil·lament". I d'aquesta manera, Ràdio Solsona va tenir el privilegi d'entrevistar aquest personatge famós per l'època, en la nostra llengua, que també era la seva.

La cultura tenia un pes important a Ràdio Solsona, amb programes com "Calidoscopio", un espai quinzenal sobre l'art solsoní, on es conversava amb artistes locals; pintors, poetes, músics. Era presentat pel Miquel Torres, pare de la Marga Torres.

Un tal mestre Ferreiro també feia xerrades i tertúlies i, a l'espai literari, sovint hi venien nois i noies joves a recitar poesia.

Eren els anys de preparar la Coronació de la Mare de Déu del Claustre i, aprofitant això, cada dia feien un programa que es deia "Les hores del Claustre", del Dr. Llorens, on s'explicaven històries i coses referents a la patrona de Solsona. Gualdo també ens explica que, per la Coronació, el grup de Ràdio Solsona, com a entitat, va fer un donatiu.

Un espai que mai no faltava a totes les ràdios de l'època era l'apartat dels discos dedicats. Era una manera de felicitar el sant d'amics i familiars amb una peça de música. I en dates assenyalades, com sant Josep, sant Joan o la

Al núm. 6 del carrer Castell, s'hi van situar finalment els estudis de Ràdio Solsona

Mare de Déu de Montserrat l'espai s'allargava fins a mitja tarda, i això que cobraven a "duro" la felicitació!

Els concursos també tenien el seu lloc. Setmanalment, la quitxalla participava a la ràdio responnent a preguntes sobre variats temes, amb la possibilitat d'endur-se obsequis senzillats però valuosos per a l'època. En Gualdo ens comenta que aquest espai era patrocinat per la Casa Rendé.

El voluntariat era la base de l'emissora. Tot i així, els locutors sempre cobraven alguna cosa, del poc que treien dels anuncis publicitaris. Per exemple, com que anunciaven les pel·lícules del cinema, això ho cobraven amb entrades. Hi havia un bon planter de locutors: Lourdes Bajona, Montserrat Cots, M. Rosa Clop, Palmir Grau, Ramon Gualdo, Elisabet Müller, Roser Morist i Joan Muñoz (el professor Lester). Aquest darrer tenia bona veu i donava orientacions sobre com parlar davant la ràdio als altres joves locutors.

El grup de Teatre de Ràdio Solsona. Març de 1953. Foto: Ramon Gualdo